

Кравченко Світлана Миколаївна,

кандидат історичних наук,

старший науковий співробітник відділу

порівняльної педагогіки

Інституту педагогіки НАПН України,

старший науковий співробітник

науково-організаційного відділу

апарату Президії НАПН України

ВІРТУАЛЬНІ ШКОЛИ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ТРЕНД ТЕХНОЛОГІЗАЦІЇ ОСВІТИ І НАВЧАННЯ У США

Технологізація освіти і навчання є одним із найактуальніших трендів 20-х рр. XXI ст. у всьому світі. Додатковим імпульсом для упровадження інноваційних технічних засобів у навчання стала світова пандемія COVID-19. У рамках карантинних обмежень у закладах загальної середньої освіти вкрай необхідним став пошук інноваційних освітніх рішень, передусім ефективних і гнучких методів навчання, переконфігурації навчального простору в контексті онлайн-навчання [1]. Ці та інші процеси технологізації освіти актуалізували розвиток віртуальних шкіл, які набули популярності у США.

Державні віртуальні школи (State virtual schools) – це організації, створені законодавством або державними органами, які зазвичай фінансуються частково або повністю державними асигнуваннями, платою за навчання та/або грантами [2].

Такі школи колективно обслуговують понад 500 тис. здобувачів освіти, проводять близько мільйона онлайн-курсів у 23 штатах США протягом року. Вони є одними з найбільших розробників онлайн-курсів, онлайн-інструктажів, розвитку технологічної інфраструктури, професійного розвитку та інших послуг, пов'язаних із онлайн-навчанням, для шкіл та районів штатів, де вони знаходяться.

У США державні віртуальні школи почали з'являтися орієнтовно з 1997 р. та стали одними з перших надавачів освітніх послуг у режимі онлайн. Мета їх

започаткування – доповнити навчання учнів у традиційній школі. За останнє десятиліття державні віртуальні школи значно розширили види послуг та асортимент пропонованої ними продукції, зберігаючи традиційну роль додаткового постачальника онлайн-курсів. Зараз інноваційні державні віртуальні школи впроваджують та керують змінами в наданні послуг онлайн-навчання.

Більшість віртуальних шкіл у США не є школами в традиційному розумінні, оскільки вони не видають атестати про загальну середню освіту і не виконують тих традиційних функцій, що забезпечуються школами. Натомість вони пропонують онлайн-курси та відповідні віртуальні послуги для шкіл. Студентів, як правило, зараховують за схваленням місцевого округу. Державними віртуальними школами може керувати державне агентство з питань освіти, або вони можуть бути окремими некомерційними організаціями, чартерними школами чи регіональними агентствами обслуговування за погодження з державним агентством із питань освіти. Наприклад, віртуальні школи штатів Джорджія та Вірджинія, Орегонська академія онлайн-навчання й інші віртуальні школи є частиною державних департаментів освіти. Натомість віртуальна школа в Айдахо – це урядова організація, відокремлена від державного агентства з питань освіти, що діє під керівництвом Ради директорів і функціонує відповідно до чинного законодавства. Цифрова академія Монтани знаходиться в підпорядкуванні державної університетської системи. Віртуальна школа Мічигану отримує фінансування на законодавчому рівні, діє під керівництвом Ради директорів, яка забезпечує нагляд. Віртуальною школою штату Іллінойс керує Регіональне управління освіти, яке отримало контракт на освіту Державної ради штату Іллінойс щодо управління та управління віртуальною школою штату. Державна віртуальна школа штату Нью-Гемпшир «Charter School of Virtual Learning Academy» була створена відповідно до правил чартерної школи [2].

Хоча державні віртуальні школи мають різні організаційні й управлінські структури, усе ж вони мають подібні ознаки. Вони проводять онлайн-курси, забезпечені відповідним адміністративним та педагогічним складом,

зараховують здобувачів освіти, підвищують кваліфікацію вчителів, а також розвивають технологічну інфраструктуру для проведення та підтримки онлайн-навчання.

Послуги державних віртуальних шкіл, як правило, повністю або частково забезпечуються за рахунок бюджетного фінансування. Інколи округи можуть вимагати оплати за увесь курс навчання або за частину вартості курсів. В окремих випадках курси пропонуються безкоштовно для здобувачів освіти, наприклад, як у Монтані, Південній Кароліні, або за символічну плату для покриття витрат, як в Айдахо.

Державні віртуальні школи США можуть претендувати на федеральні або приватні гранти на заснування та провадження діяльності, але основна частина державного фінансування віртуальних шкіл надходить від державного розподілу та/або плати за навчання.

Найбільша державна віртуальна школа у США – це віртуальна школа Флориди, чисельність якої становить 485 тис. відвідувачів курсів на рік. Віртуальна школа Північної Кароліни має понад 100 тис. слухачів курсів. До інших великих шкіл належать віртуальні школи Алабами, Арканзасу, Джорджії, Айдахо, Нью-Гемпшира та Південної Кароліни [2].

Узагальнюючи зазначимо, що технологізація освіти і навчання – це важливий прогресивний інструмент оновлення освітнього простору. Упродовж останніх років розвиток технологій став одним із найважливіших трендів для освітян. Однак технологізація потребує належного не лише технічного, а й інформаційного забезпечення, зокрема розроблення й упровадження національної ІТ-стратегії, розроблення нормативної та законодавчої бази для створення віртуальних шкіл в Україні, забезпечення рівного доступу до електронних навчальних ресурсів, формування цифрової компетентності у здобувачів освіти та педагогічних працівників тощо.

Список використаних джерел

1. Кравченко С. Формування освітнього е-середовища як орієнтир технологізації шкільної освіти. Компетентісно орієнтоване навчання: виклики

та перспективи – 2021 : матеріали III Всеукр. інтернет-конф., м. Київ, 29 бер. 2021 р. Київ, 2021. С. 68-70.

2. State Virtual Schools. Digital Learning Collaborative. September 25, 2018.
URL: <https://static1.squarespace.com/static/5a98496696d4556b01f86662/t/5b99467603ce64cdc84913bf/1536771704418/SVS+landscape.pdf> (дата звернення: 17.03.2021).